

d'una ceramista com una de tantes, la seva personalitat s'acusa saludable amb horitzons oberts i transmissora d'una obra ben realitzada en la que predomina l'elegància i el bon gust. Amb l'impuls de la roda ha tornejat models ceràmics contrastant la visió personal i simplement sense fer res de màgic ni de miracles ha realitzat composicions viàries afegint els aditaments que el treball del forn no pot fer, i centrant-se prevalentment a crear valors artístics a força d'imaginació.

Galeria Rovira
El "Sabadell 1900"
de **Jaume Mercadé**

En Jaume Mercadé ens ha tornat a sorprendre amb una altra de les seves monografies plàstiques. Aquesta vegada és un recull de més de quaranta

quadres de diferent format amb els quals ens presenta un Sabadell noucentista, aquell que alguns recorden o en tenen una llunyana evocació i d'altres que el descobreixen de bell nou.

Aquesta mostra d'en Mercadé és això o almenys vol ésser això: una evocació, retrospectiva ella per la qual cosa té una especial qualificació per l'autor, puix ha hagut de fer uns estudis, un treball de recerca a fi de poder reunir els suficients coneixements per reflectir-ho ara, i fins i tot ha procurat en alguns casos oferir-ho des de diferents angles.

Ja uns anys enrera en Mercadé ens oferí unes imatges retrospectives del vell Sabadell, que exposà a La Pinacoteca. Uns anys després ha insistit, si bé en aquesta mostra es fa més palès l'ofici i l'evolució del pintor.

A l'entorn del món de l'art:

ELS JOVES, LA NECESSITAT D'EXPRESSAR-SE, LA POCA POSIBILITAT D'EXPOSAR

Són molts els joves, tan nois com noies amb vocació artística i amb gran entusiasme per a expressar-se mitjançant els pinzells, els llapisos o el moldejar la pedra o el fang, que no poden exhibir el seu treball perquè no poden llogar una sala en una galeria d'art, donat el cost que això suposa; essent, per tant, un problema per a ells el poder ensenyar al públic la seva obra.

Pot donar-se el cas que a vegades aquest desig sigui prematur, que el jove artista no tingui encara la capacitat d'expressió i la tècnica prou acurada per rebre el que es pot dir el bateig de públic i de crítica, però sí que quan un artista ja porta un cert bagatge i és posseïdor d'una escola, d'una inspiració i d'una forma expressiva coherent, d'un bon aport de responsabilitat, el poder rebre aquest bateig, enfrontar el criteri públic, li sigui una experiència interessant i a tots ben necessària, ja que ajuda molt l'artista a obtenir una bona formació, fent que creixi en ell el sentit d'una responsabilitat molt més acurada i, sobretot, l'afany de superació.

És, aquell desencant o aquella afirmació d'una esperança, quelcom precís i l'empenta que l'ha de portar a sentir la necessitat d'esser millor en la propera mostra que presenti a un públic. I això és també quelcom que cada dia es fa més difícil per els artistes joves, aquells que comencen a caminar dins de l'aventura de l'art, ja que no poden, majoritàriament, pagar el que val una

sala per a quinzena o menys dies. I així ens trobem que alguns d'ells es veuen aconhortats en aquesta illa d'exposar, gràcies a l'aport que els proporcionen alguns cafès que, -a la nostra ciutat, per exemple-, com la "Cava del Planeta Miret", el "Cafè Romani", i en alguns llocs anàlegs de Barcelona, els deixen les seves parets, que els decoren amb les seves obres. Fet aplaudible, agradable, però són llocs on sols arriben els clients habituals, que poques vegades són gent que s'interessa per la pintura, sinó que acudeix a les seves tauletes a passar el ratet, a conversar o bé a trobar-se per tal de tractar qualsevol cosa o bé per l'amanyament amorós d'alguna parella, o de petits grups de tertúlia...

Caldria l'existència d'un servei cultural que es preocupés de suplir aquesta manca de possibilitats dels joves artistes proporcionant-los un nucli cultural on acudís molta gent interessada en l'art, en totes les seves especialitats, i on l'obra d'aquells pogués ésser exposada sense que això resultés una càrrega econòmica que no poden suportar. Que els començaments, en una paraula, no els fossin tant difícils i així l'entusiasme i el sentir-se compresos i ajudats, fes que el món cultural s'omplís tot ell d'una millor carena de possibilitats i no de tantes dificultats com es troben arreu des de sempre.

Rosa Ten

ANOTACIONS COMPLEMENTÀRIES

Galeria Rovira
Paisatges de

PERE PICÓ

Pintures que s'han resolt plenament equilibrades i en les que les representacions florals prenen un relleu i una personalitat que justifica l'encert, així d'execució que de visió.

Agrupació Narcís Giralt
Pintures d'
ALICIA BOARDMAN

Pintures realitzades a l'oli i al pastell, serenes i de concepció tècnicament ben estudiades i en les que la força imaginativa deriva vers un intent poètic.

Sales 1ª i 2ª de
l'Acadèmia de Belles Arts
**Lluís Trepat, Coma Estade-
lla, Angel Jové, Rosa Sira,
Benet Rosell, Antoni Abat,
Perico Pastor, Josep Minguell
i Jesús Mauri, són un grup
d'artistes procedents de les
comarques lleidatanes, els que
en una exposició conjunta ens**

mostren els fruits d'una activitat, a totes llums interessants i amb les que aconseguen donar una clara visió del moment, que per nosaltres respon a una clara novetat.

Tot-Art

ANTONI COSTA

(En una pròxima edició pensem parlar-ne amb més detall i interès).

També comentarem la mostra de GUINOVART a l'Acadèmia de Belles Arts.

Fem-ne constància: Per fi, ens creiem obligats de qui fou el Ier. Premi guanyador doble, (dibuix i pintura), En Joan Lluís Jardí Baraja, a la II mostra Juvenil i Infantil d'Arts Plàstiques, convocada com a homenatge a Joan Miró i en la que concorregueren vint i cinc mil participants.

Jardí, pintor, resideix habitualment a Bellaterra i francament les obres presentades corresponen a un artista en plena personalitat, en quan a concepció, resoltes en un bon fer envejable. ■

